

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3158/05
20.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА и ББ, чији је заједнички пуномоћник БА, адвокат, против тужених ВВ, чији је пуномоћник БВ, адвокат и ГГ, ради редуције уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж. 806/05 од 03.10.2005. године, у седници одржаној 20.априла 2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене ВВ изјављена против пресуде Окружног суда у Краљеву Гж.бр. 806/05 од 03.октобра 2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Краљеву П 109/05 од 04.03.2005. године, ставом првим изреке утврђено је да је уговором о поклону закљученим између сада покојне ПП, као поклонодавца и тужене ПП као поклонопримца, а који је оверен код Општинског суда у Краљеву под Ов. II 180/94 од 18.10.1994. године повређено право тужилаца на нужни законски део на заоставштини покојне ПП, па је уговор о поклону редуциран утолико што је утврђено да су тужиоци АА и ББ власници са уделима од по једне идеалне дванаестине на к.п. аа у КО ДД по култури њива пете класе, у површини од 1,43,46 ха, што су тужени дужни да признају и дозволе им упис наведеног права у јавне књиге, као и издвајање припадајућег дела. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати 47.915,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Краљеву Гж. 806/05 од 03.октобра 2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда првостепеног суда.

Против правоснажне пресуде донесене у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77...35/91 и "Службени лист СРЈ", бр. 27/92...3/02), у вези члана 491. став 4. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04, који је ступио на снагу 23.02.2005. године), Врховни суд Србије је нашао да је ревизија неоснована.

Нема битне повреде из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни других битних повреда одредаба поступка на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су законски наследници сада пок. ПП. Уговором овереним 18.10.1994. године пред Општинским судом у Краљеву под Ов. II 180/94, сада пок. ПП поклонила је својој ћерки овде туженој ВВ њиву у површини од 1.43.46 ха. Уговором о доживотном издржавању који је оверен код Општинског суда у Краљеву под Р бр. 122/02, сада покојна ПП је оставила своју преосталу имовину

свом унуку, овде тужиоцу ББ. Пошто је она уговором о доживотном издржавању сву своју имовину отуђила, у оставинском поступку иза њене смрти утврђено је да нема заоставштину, па је решењем Општинског суда у Краљеву О 427/04 од 19.03.2004. године обустављен оставински поступак.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови усвојили тужбени захтев, уз разлоге које прихвата и Врховни суд, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према одредби члана 40. став 1. меродавног Закона о наслеђивању ("Службени гласник РС", бр. 46/95), нужним наследницима припада део заоставштине којим оставилац није могао располагати и који се назива нужним делом, према одредби члана 42. истог закона нужни део је повређен ако је вредност оставиочевих завештајних располагања и поклона учињених нужном наследнику или лицу уместо кога овај долази на наслеђе мања од вредности наследничког нужног дела и члана 53. овог закона кад је нужни део повређен, смањују се завештајна располагања а враћају се и поклони ако је то потребно да се нужни део намири. Одредбом члана 43. став 2. Закона о наслеђивању прописано је да на захтев нужног наследника, суд може одлучити да овом припадне одређени део ствари и права који чине заоставштину (стварно право).

Имајући у виду да је сада покојна ПП уговором поклонила непокретност својој ћерки, овде туженој ВВ, односно да у моменту смрти није поседовала имовину, чиме је повређено право тужиоца на нужни део, правилно су нижестепени судови смањили њено располагање поклоном за по 1/12 сувласничког удела у корист сваког тужиоца према, одредбама чл. 39. став 1, 40, 42, 43. став 2. и чл. 53. наведеног Закона о наслеђивању.

Тужилац у ревизији поново истиче да су нижестепени судови погрешно применили одредбе о израчунавању нужног дела, и то члан 48. и члан 49. Закона о наслеђивању. У ревизији се, такође, указује да у поступку није извршена обрачунска вредност заоставштине у чију пасиву спадају: поклони, сва добротина располагања, као и располагања уговором о доживотном издржавању.

Ови ревизијски наводи нису основани. Уговор о доживотном издржавању, који је покојна ПП закључила искључује право законских наследника на нужни део, па имовина која је обухваћена тим уговором не улази у састав заоставштине оставиоца из које се нужни наследници могу намирити. Пошто се одредбе о утврђивању нужног дела (члан 48. Закона о наслеђивању) примењују само када постоје одређена располагања оставиоца која се урачунавају његовим наследницима у нужни наследни део, а уговор о доживотном издржавању не представља такво располагање, није ни требало утврђивати вредност заоставштине из које би се нужни наследници намирили. Због тога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Ценећи и друге наводе ревизије за које налази да су без утицаја на одлучивање, Врховни суд је на основу члана 393. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија,

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић